

Pénzen túli értékkel

Vajon, mi köze van a szülészeti osztálynak egy dohánygyárhoz? Az összefüggésre nem jöttem volna rá, ha az Élelmészispari Dolgozók Szakszervezetében fel nem hívják rá a figyelmet. Az történt ugyanis, hogy az **Egri Dohánygyár dolgozói** a Heves Megyei Kórház és Rendelőintézet szülészeti osztályának több mint egymillió forintot adományoztak, egy **ultrahang kiegészítő berendezés** megvásárlására. Az adományozás nemes gesztus, de miért éppen a dohánygyár segített a pénzsűkében levő kórháznak? Erre kerestünk választ Egerben.

Kérdésünkre **dr. Domán László**, az Egri Dohánygyár igazgatója elmondta, hogy a csaknem százéves gyárban az emberek többsége kemény munkát végez, és cserében a gyárvezetésnek és a szakszervezetnek kötelessége **megfelelő szociális körülményekről** is gondoskodni. Ez nem valami könyöradomány, hanem jól felfogott gazdasági érdekük is, hiszen a szociális ellátás színvonala nemcsak az élet minőségét befolyásolja, hanem a **munka-intenzitást** is.

Bódi Lászlóné szb-titkár szerint a gyárnak akkor is kötelessége lenne biztosítani

a szociális juttatásokat, ha rosszul menne a szekér. De szerencsére **jól megy**. Ezer dolgozó tizenhétfajta cigaretta-tát gyárt, évente 6 milliárd 380 ezer darabot. A haszonból nyilván többet költhetnek szociális célokra, mint a rossz passzban levő vállalatok. Domán László úgy tartja helyesnek — és igaz van —, nem jó dolog, ha egy kritikus helyzetbe jutott cég **először szociális kiadásait kezdi megnyírni**: eladja művelődési házát, üdülójét, ment von meg a sporttól. Ez **rővidlátó szemlélet**, hiszen még gazdaságilag is nehéz indokolni, mert az így nyert néhány millió forint úgy sem húzza ki őket a csávából.

Az Egri Dohánygyár vezetésének és szakszervezeti bizottságának az a véleménye, hogy a szociális ellátás színvonalából **nem szabad engedni**. Ezért költöttek rá 1987-ben 8 millió 100 ezer forintot, és ezért figyelnek olyan kis részletekre, ami elintézhető ugyan kézlegyintéssel, de a dohánygyárban dolgozóknak nem kis dolog. Éjszakai műszak alatt ugyanis **mindenki kap egy kávét**. Ez évi 80 ezer forint, de ha takarékosság címen elvonnák, sokkal többet veszíthetnének.

Az szb-titkár és az igazga-

tó arról győződött meg, hogy a kórház segítése vállalati szociálpolitikájuk része. Saját, jól felfogott érdekükben teszik, ugyanis a gyárban dolgozók többsége nő, az ő egészségüket kívánják védeni. A kórház rendszeresen, évente négyszer rendez **rák-szűrést** a gyárban. Helyben, munkaidő után, várakozás nélkül igénybe vehetik az életbevágó szolgáltatást.

Dr. Hernádi László szülész-nőgyógyász szerint a dohánygyáriak adománya lehetővé teszi, hogy sok mindent megtudjanak a születendő gyerekekről, kiszűrjenek fejlődési rendellenességeket, megállapítható a várható ikerszülés és kiderülhet a magzat neme.

Az ultrahangos magzatvizsgáló alapkészüléket körülbelül hárommillióért vették, a **kiegészítő vizsgálófejet** a dohánygyár adományából vásárolták. 1987-ben **11 ezer vizsgálatot** végeztek, a berendezéshez kapcsolódó számítógép pedig lehetővé tette az adminisztráció csökkentését is.

Páratlan előnyei azonban pénzben nem kifejezhetőek. **Az erkölcsi érték ez esetben sokkal nagyobb, mint négy-millió forint.**